

Як говорити з дітьми про насильство

Кожна п'ята дитина в Європі стає жертвою сексуального насильства. У 70-85% випадків насильник – людина, яку дитина знає та якій довіряє. Психологи кажуть, що зазвичай дитячий страх говорити з дорослими про насильство породжується з інших страхів. Діти можуть боятись, що дорослі сваритимуть їх, не повірять, скажуть “Сама/сам винний(а)”, або не хочуть засмутити дорослих. Втім, головна причина страху в тому, що дорослі ніколи до цього не говорили з дітьми про сексуальну безпеку.

З ЧОГО ПОЧАТИ

Проект Ради Європи “Один із п'яти” розробив “Правило нижньої білизни” для пояснення дітям від двох років, що інші люди не повинні торкатися тих частин тіла дитини, які зазвичай прикриті білизною. І діти не повинні торкатися інших людей у цих місцях.

Пояснення складається з п'яти правил аббревіатури PANTS (трусси):

- **P – “Private are private” (Приватне – це приватне).** Інтимні частини тіла – твоя власність.
- **A – “Always remember your body belongs to you” (Завжди пам'ятай: твоє тіло належить тільки тобі).**
- Йдеться про те, що дитина може відмовитися від дружнього поцілунку чи обіймів будь-якої людини, якщо вона цього не хоче. Треба вчити дитину говорити “ні”.
- **N – “No means no” (“Ні”, значить “ні”).** Треба пояснити дитині, що погано, якщо хтось розглядає її статеві органи. Навіть лікарі повинні робити це в присутності батьків.
- **T – “Talk about secrets that upset you” (Говори відкрито про секрети, які тебе засмучують).** Дорослі повинні створювати дружню атмосферу, аби діти ділились з ними таємницями.
- **S – “Speak up, someone can help” (Розкажи все, як є – хтось допоможе тобі).**

Два правила, яких повинні дотримуватись батьки:

1. **Не стукати до кімнати, де перебуває дитина**, бо так дорослі показують, що поважають право на приватність дитини;
2. **Не допускати нормалізацію насильства**, бо зазвичай діти батьків, які чинять домашнє насильство, самі стають насильниками або жертвами.

